

DĚŠTI - MĀ•T ĀEI NEMĀ•T

StĀ™eda, 13 prosinec 2017

Když jsme se brali, byli jsme oba vysokoškolační; já končil, ona v druháku. Následovalo nádherných osmnáct let. Děti jsme neměli, protože jsme oba měli před sebou kariéru a taky jsme si chtěli "něco ušít". Zkoušel jsem to asi dvakrát – zeptat se, jestli by "něco" nemělo být "as na rodinu". Ale manželka měla vždy nějakou výmluvu. Teď musíme dokončit tohle, teď máme před sebou nádhernou cestu;

A tak to šlo rok za rokem dál. Jenže, předními vědění dny, oba v práci, doma pohoda, tedy pohoda a moc, a já se pak zakoukal do jedné spolupracovnice. Loni touhle dobou. Nebylo to hned, prostě se to tak nějak k tomu všemu schylovalo asi rok, ona tenkrát byla taky zadaná, ale pak se rozváděla, občas jsme si o tom povídali (opravdu jen jako kamarádi), a tak nějak z toho vzniklo, že máme plno stejných zájmů a že jediný, co jí vadí, že "nestihla dítě", tedy, že si její manžel naopak jinou. Bylo to stejně divné manželství, brali se asi po s letech chození, aby se po roce manželství rozvedli. Asi to bylo všechno kvůli tomu, že už spolu tak dlouho chodili, tak je rodiče předimovali k tomu, aby se vzali. A nedopadlo to. Párkrát jsme spolu seděli někde v kavárně, pak jsem pomohl s nějakou opravou doma – Prostě najednou jsem zjistil, že je mi s ní báječně. A spadla klec. Je teď v jiném stavu a máme z toho oba nesmírnou radost. Jenže, zákonitě jsem musel nejprve svoje manželství, respektive jeho ukončení. Kupodivu, manželka se ani tak nerozčilovala, že jsem si "udělal dítě", jako kvůli tomu, že rozumím s jinou. Dokonce řekla, ať to dítě mám, ať si ho užívám, ale že se kvůli tomu předem nemusíme rozvádět. Mě už platit a jinak se nemusí nic měnit. Ona mi tvrdila, že já rozhodně nemám na to, abych byl regulérním otcem, že stejně nezvládnou, že mne to předem estane zakrátko bavit, a že předem kvůli jednomu "výstřelku" nebudu zahazovat ty báječné roky, co jsme si získali a měžeme získávat dál. Teprve pak jsme se opravdu pohádali. A pak zařfest vyhržovat, všimmožným. Bylo to opravdu nechutné. Mě jsem pocí, že v tom vůbec nejde o nějaké raněcity, že bych jí ublížil tím, že mám jinou, že budu s ní mít dítě, ale že jí vadí, že by byla "rozvedená" partnera do práce. Musím napsat, že pracujeme ve stejné braně, sice každé jinde, ale v podstatě se doplňujeme. Taky pak začala vyhržovat, co všechno by mi mohla udělat, zpřobit. Předem ví, kde jaké mám slabiny, vždycky s opravdu známe, a tak začala tohle všechno vytahovat a vyhržovat. Já se však nehodlám vracet, protože mi hlavně dodalo to, to všechno mi vyčtla, co jsem se najednou o sobě dozvěděl – Jediné, čel bojím, a čím mi také vyhržuje, že se bude mstít té mé partnerce – Nevím si s tím nějak rady, a předem padá mi až směšné, že v práci musím nejprve někdy velmi závažné a složitě problémy, a tohle mi teď dává takové problémy. Tak jsem se z toho trochu vypsal, třeba to bude říst někdo, kdo má něco podobného už za sebou a poradí mi

TONDA